

Sygn. akt IIIRC 900/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Bombała

Protokolant: st.sekr.sąd. Anna Ignasiak

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa R. Ł.

przeciwko M. P., J. Ł.

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 73,80 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego powodowi z urzędu;

III. koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 900/12

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 28 grudnia 2012 r. R. Ł. wniósł o zasądzenie od swojej córki M. P. na jego rzecz alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie oraz od swojego syna J. Ł. na jego rzecz alimentów w kwocie 300 zł miesięcznie, płatnych do dnia 5-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż opiekę nad nim sprawuje jego żona, jest osobą schorowaną, w stosunku do niego orzeczono znaczny stopień niepełnosprawności, stracił wzrok, nie potrafi sam się poruszać. Wskazał, że jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą ok. 2.000 zł, otrzymuje emeryturę w wysokości 1.064,25 zł miesięcznie, żona powoda otrzymuje 1.200 zł tytułem zasiłku rehabilitacyjnego. Jego zdaniem, bez pomocy dzieci, nie jest w stanie się utrzymać, nie stać go na niezbędne leki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że jest synem powoda. Podniósł, iż powód zostawił jego matkę dla obecnej żony, w czasie związku z aktualną żoną zaciągał pożyczki, które były przeznaczane na ich potrzeby, nie zwracał się do syna o pomoc finansową. Pozwany wskazał, że zarabia 3.126,82 zł netto miesięcznie, jego żona jest osobą bezrobotną, ma na utrzymaniu małoletniego syna. Pozwana w odpowiedzi na pozew również wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że uzyskuje dochód w wysokości 547,21 zł miesięcznie, wydatki na utrzymanie domu w K. wynoszą 602,05 zł miesięcznie. Podała, że powód podupał na zdrowiu w momencie, gdy związał się z obecną żoną, jego problemy zdrowotne są wynikiem życia w stresie. Jej

zdaniem ewentualne alimenty nie zostałyby spożytkowane na potrzeby powoda, ale na zachcianki jego obecnej żony, utrzymanie jej bezrobotnych synów i spłatę długów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani M. P. i J. Ł. są dziećmi R. Ł. i A. Ł. (1).

Powód w 2008 r. ożenił się z A. Ł. (2). Powód poznał obecną żonę ok. 19 lat temu. Wtedy mieszkał z matką pozwanych, ale utrzymywał kontakty z obecną żoną. Powód nie utrzymuje kontaktów z synem.

Powód zamieszkuje wraz z obecną żoną, ich synem, byłym mężem obecnej żony i jej synami we W.. Opłaty mieszkaniowe wynoszą: czynsz 500 zł, energia 49,46 zł, TV 152,61 zł, telefon 150 zł, wyżywienie 600 zł.

Powód otrzymuje emeryturę w wysokości 1.826,13 zł miesięcznie, z emerytury powoda komornik potrąca kwotę 430 zł. W 2012 r. powód osiągnął przychód w wysokości 21.771,56 zł. MOPS przyznał powodowi zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie. Żona powoda otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne, w wysokości 1.200 zł miesięcznie.

Powód jest po dwóch udarach mózgu, ma niedowład połowiczny prawostronny, migotanie przedsionków, nadciśnienie tętnicze, cierpi na zespół otępienny oraz praktyczną ślepotę obu oczu. Powód jest niezdolny do samodzielnej egzystencji, wymaga stałej opieki. W stosunku do niego orzeczono znaczny stopień niepełnosprawności. Jest trwale niezdolny do samodzielnej egzystencji. Na leki powód wydaje ok. 200-300 zł miesięcznie.

(...) Bank S.A. powód ma zadłużenie na kwotę 29.084,17 zł.

(dowód: - odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 8

- dokumentacja medyczna powoda – k. 8-19

- decyzja o waloryzacji emerytury z dnia 14.03.2012 r. – k. 19

- decyzja ŚR/024059/ZP/11/08 z dnia 12.11.2008 r. – k. 20

- faktura VAT nr (...) z dnia 21.10.2011 r. – k. 21

- faktura VAT nr (...) z dnia 21.10.2011 r. – k. 22

- faktura VAT nr (...) r. z dnia 19.12.2011 r. – k. 23

- faktura VAT nr (...) z dnia 21.11.2012 r. – k. 26

- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 13.08.2012 r. – k. 70

- dokumentacja medyczna powoda – k. 130-131

- umowa nr (...) – k. 133

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 29.01.2013 r. – k. 134

- decyzja ZUS z dnia 11.02.2013 r. – k. 135

- zawiadomienie o wysokości opłat z dnia 28.01.2013 r. – k. 137

- dowód wpłaty za media – k. 139-141

- faktury VAT – k. 142-144

- deklaracja PIT 40A – k. 160-163
- przesłuchanie powoda – k. 178-179
- zeznania świadka A. Ł. (2) – k. 178
- przesłuchanie pozwanej – k. 118
- przesłuchanie pozwanego – k. 118-119)

Pozwany zamieszkuje wraz z żoną E. Ł. i ich 12-letnim synem we W.. Opłaty mieszkaniowe wynoszą: czynsz 576,73 zł, fundusz remontowy 116,70 zł, energia 150 zł, , telewizja 130 zł.

Pozwany pracuje w MPK we W. jako kierowca autobusu, gdzie zarabia 3.126,82 zł netto miesięcznie. W 2011 r. uzyskał przychód w wysokości 52.278,26 zł, czyli 4.356 zł miesięcznie. Żona pozwanego nie pracuje, jest zarejestrowana w PUP jako bezrobotna. Pozwany spłaca zaciągnięte w pracy pożyczki 400 zł oraz kredyty konsumpcyjne w kwocie 170 zł miesięcznie.

Syn pozwanego jest leczony z powodu przewlekłego zapalenia błony śluzowej nosa. Uczęszcza ponadto do poradni psychologiczno-pedagogicznej z powodu trudności w nauce. Małoletni uczęszcza na zajęcia piłki nożnej, których koszt wynosi 70 zł miesięcznie. Koszty pomocy naukowych dla syna wynoszą ok. 600 zł rocznie, opłaty za szkołę wynoszą ok. 200 zł rocznie, leki 170 zł miesięcznie.

Syn pozwanego nie ma kontaktu z dziadkiem.

(dowód: - odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 38

- odpis skrócony aktu urodzenia – k. 38
- informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w 2011 r. – k. 39
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 9.01.2013 r. – k. 40
- decyzja PUP z dnia 9.08.2012 r. – k. 41
- zaświadczenie lekarskie z dnia 8.01.2013 r. – k. 42
- opinia o D. Ł. z dnia 6.06.2011 r. – k. 43
- opinia nr (...) z dnia 30.08.2012 r. – k. 44
- potwierdzenia przelewów i przekazów pocztowych – k. 45-46
- odcinki wynagrodzenia pozwanego – 48-50
- przesłuchanie pozwanego – k. 118-119)

Pozwana zamieszkuje wraz z mężem, córką, jej mężem i dzieckiem w K.. Koszty utrzymania domu wynoszą 600 zł miesięcznie, energia ok. 150-160 zł miesięcznie, śmieci ok. 30 zł, gaz 353 zł za dwa miesiące, woda 150 zł, telefon 64,53 zł, podatek od nieruchomości wynosi 198 zł rocznie, drzewo na zimę 1.600 zł. Koszty są dzielone na dwie rodziny.

Pozwana wraz z mężem mają dorosłe dzieci, które są samodzielne finansowo.

Pozwana do końca 2012 r. pracowała w firmie (...) jako pracownik ogrodowy, gdzie zarabiała 750 zł brutto miesięcznie. Obecnie pracuje jako opiekunka do dziecka, zarabia ok. 1.110 zł netto miesięcznie. Mąż pozwanej pracuje jako blacharz

samochodowy, zarabia ok. 1.110 zł netto miesięcznie. W 2012 r. pozwana osiągnęła przychód w wysokości 1.500 zł. Pozwana wraz z mężem w 2011 r. osiągnęli przychód w wysokości 33.516 zł.

Pozwana wraz z mężem proponowali powodowi, aby zamieszkał wraz z nimi, przygotowali pokój dla dziecka powoda, zabrali powoda do siebie, ale żona powoda nie wyraziła na to zgody i powód wrócił do domu. Pozwana wraz z mężem utrzymywali relacje z powodem do momentu, kiedy pozostawał on w związku małżeńskim z byłą żoną. Potem kontakty się pogorszyły z winy obecnej żony powoda.

(dowód: - decyzja z dnia 25.01.2012 r. w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości – k. 72

- opłata nr (...), opłata nr (...), faktura VAT nr (...) z dnia 09.02.2012 r.,

faktura VAT nr (...), faktura VAT nr (...), faktura VAT nr

(...), faktura VAT nr (...) z dnia 31.10.2012 r. – k. 73-91

- zeznanie podatkowe za 2011 r. – k. 92-94

- zaświadczenie z dnia 31.10.2012 r. – k. 95

- karty przychodów pracownika za rok 2012, 2011 i 2010 – k. 96

- informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2012 r. – k. 97

- przesłuchanie pozwanej – k. 118

- zeznania świadków R. P. i Ł. R. – k. 116-117)

W dniu 18.03.1998 r. na mocy umowy darowizny powód wraz z poprzednią małżonką darowali pozwanej własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...).

W dniu 16.10.1996 r. R. J. na mocy umowy dożywocia przeniósł na pozwaną prawo własności nieruchomości położonej we wsi S. oraz znajdującego się na tej działce domu mieszkalnego w zamian za prawo zamieszkiwania na piętrze tego domu z dostępem do kuchni i pomieszczeń sanitarnych na parterze.

(dowód: - akt notarialny Rep. A nr 1443/1998 r. z dnia 18.03.1998 r. – k. 98

- akt notarialny Rep. A nr 6616/1996 r. z dnia 16.10.1996 r. – k. 99)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Materialnoprawną podstawą żądania był art. 128 k.r.o i 132 k.r.o., zgodnie z którym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo, przy czym obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Poza szczególnym unormowaniem obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci niezdolnych do samodzielnego utrzymania się, uprawniona do świadczeń alimentacyjnych, stosownie do art. 133 § 2 k.r.o., jest tylko taka osoba, która znajduje się w niedostatku. W niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb, o których mowa w art. 135 k.r.o., w szczególności nie ma niezbędnych ku temu środków i nie może ich uzyskać przy wykorzystaniu swoich możliwości zarobkowych. Jeżeli własnymi

siłami może zaspokoić swoje potrzeby tylko częściowo, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego ogranicza się do ich niezaspokojonej części (por. wyr. SN z 20.2.1974 r., III CRN 388/73, OSN 1975, Nr 2, poz. 29; wyr. SN z 19.5.1975 r., III CRN 55/75, OSN 1976, Nr 6, poz. 133; wyr. SN z 20.1.2000 r., I CKN 1187/99).

Przenosząc zaprezentowaną argumentację na grunt rozpatrywanej sprawy, po przeprowadzeniu analizy materiału dowodowego, należy stwierdzić, że możliwości zarobkowe powoda wystarczają na zaspokojenie jego podstawowych i usprawiedliwionych potrzeb. W sprawie bezspornym było, że powód jest osobą bardzo schorowaną, cierpiącą na dolegliwości, które uniemożliwiają mu podjęcie pracy zarobkowej. Tym samym za jedyne źródło utrzymania powoda należy uznać otrzymywane przez nią świadczenie emerytalne w wysokości 1.826,13 zł miesięcznie. Sąd miał także na uwadze fakt, iż powód otrzymuje z MOPS zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie. Dla sytuacji finansowej powoda duże znaczenie ma fakt, iż jest on osobą bardzo schorowaną, jest po dwóch udarach mózgu, ma niedowład połowiczny prawostronny, migotanie przedsionków, nadciśnienie tętnicze, cierpi na zespół otępienny oraz praktyczną ślepotę obu oczu. Powód jest niezdolny do samodzielnej egzystencji, wymaga stałej opieki. W stosunku do niego orzeczono znaczny stopień niepełnosprawności. W związku z powyższym powód jest zmuszony ponosić koszty związane z zakupem leków, jednakże, w ocenie Sądu, kwota, jaką wydatkuje z tego tytułu nie przekracza ok. 200-300 zł miesięcznie, a nie jak wskazywał powód i jego obecna żona 500 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu z przedłożonego materiału dowodowego w postaci przede wszystkim faktur VAT wynika, iż jego kwota ok. 200 zł, maksymalnie 300 zł miesięcznie. Powód nie udokumentował wyższych wydatków na ten cel. Tymczasem zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne, zaś regulacji tej w przepisach proceduralnych odpowiada treść art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślić należy, iż treść art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oznacza, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych (tak również SN w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76).

Do uzasadnionych kosztów utrzymania powoda należy również zaliczyć koszty eksploatacyjne mieszkania, w którym, jak wskazała żona powoda, opłacają czynsz w wysokości 500 zł miesięcznie. Do powyższych wydatków dochodzą ponadto opłaty za energię 49,46 zł, TV 152,61 zł, telefon 150 zł. Na wyżywienie przeznaczają kwotę 600 zł. W mieszkaniu, w którym zamieszkuje powód i jego żona mieszkają ponadto ich syn, były mąż żony powoda i jej dwaj synowie, a zatem koszty utrzymania mieszkania należy podzielić na 6 osób, co, biorąc pod uwagę wysokość opłat, powoduje, że część przypadająca na powoda wynosi ok. 200 zł i nie stanowi wygórowanej kwoty. Pozostałe koszty ponoszone przez powoda to leki ok. 300 zł miesięcznie oraz wyżywienie ok. 300 zł miesięcznie. Konstatając, dochód powoda wynosi miesięcznie 1.979,13 zł, a zatem środki, jakie pozostają powodowi po odliczeniu kosztów usprawiedliwionych potrzeb kształtują się w granicach 1.000 zł i pozostająca do jego dyspozycji kwota ta, nawet po odliczeniu potrąceń komorniczych i zobowiązań kredytowych, jest w stanie zaspokoić wszelkie koszty utrzymania powoda. Ponadto, zdaniem Sądu, długi, które sponia powód powstały na skutek prowadzenia zbyt rozrutnego trybu życia, powód zaciągał kredyty na wyjazdy zagraniczne, wynajmował domek na życzenie obecnej żony. W ocenie Sądu pieniądze te nie były spożytkowane na bieżące potrzeby, ale na dodatkowe, zbyteczne wydatki. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż obecna sytuacja powoda pozwala na przyjęcie, iż jest on w stanie własnymi siłami zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby, a więc nie znajduje się w niedostatku. Ustawa nie definiuje pojęcia niedostatku. Uczynił to natomiast Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu izby cywilnej i administracyjnej w sprawie wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P.88.6.60). W pkt III uchwały Sąd Najwyższy wyjaśnił: "Niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb". Charakteryzując bliżej to pojęcie Sąd Najwyższy ponadto stwierdził: „Zaspokojenie potrzeb każdego człowieka powinno nastąpić przede wszystkim z jego własnych środków. Dotyczy to dochodów z pracy, z majątku, ze świadczeń z ubezpieczenia lub zabezpieczenia społecznego. Nie odnosi się ono bowiem tylko do takiego stanu, gdy uprawniony do alimentacji nie posiada żadnych środków utrzymania, lecz określa także i taką sytuację materialną osoby uprawnionej, gdy nie może ona w pełni zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb”. Powód otrzymuje emeryturę, korzysta z pomocy MOPS. W ocenie Sądu środki

te pozwalają powodowi na pokrycie miesięcznych kosztów jego utrzymania. W tym stanie rzeczy, jest on w stanie, w ocenie Sądu, własnymi siłami zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby.

Odnosząc się zaś do zarobkowych możliwości pozwanych, to po przeanalizowaniu materiału dowodowego w sprawie, Sąd uznał, iż sytuacja materialna pozwanych nie pozwala im na płacenie alimentów na rzecz powoda. Pozwany zamieszkuje wraz z żoną E. Ł. i ich 12-letnim synem we W.. Opłaty mieszkaniowe wynoszą: czynsz 576,73 zł, fundusz remontowy 116,70 zł, energia 150 zł, telewizja 130 zł. Pozwany pracuje w MPK we W. jako kierowca autobusu, gdzie zarabia 3.126,82 zł netto miesięcznie. Pozwany spona zaciągnięte w pracy pożyczki 400 zł oraz kredyty konsumpcyjne w kwocie 170 zł miesięcznie. W 2011 r. uzyskał przychód w wysokości 52.278,26 zł, czyli 4.356 zł miesięcznie. Żona pozwanego nie pracuje, jest zarejestrowana w PUP jako bezrobotna. Ponadto pozwany ma na utrzymaniu małoletniego syna, który jest leczony z powodu przewlekłego zapalenia błony śluzowej nosa. Uczęszcza także do poradni psychologiczno-pedagogicznej z powodu trudności w nauce. Koszty pomocy naukowych dla syna wynoszą ok. 600 zł rocznie, opłaty za szkołę wynoszą ok. 200 zł rocznie, leki 170 zł miesięcznie zajęcia piłki nożnej 70 zł miesięcznie. Powyższe powoduje, że pozwany dysponuje miesięcznie kwotą ok. 2.550 zł miesięcznie, a miesięczne koszty związane z utrzymaniem mieszkania i wydatkami szkolnymi syna wynoszą ok. 1.200 zł miesięcznie, do tego należy doliczyć koszty wyżywienia trzyosobowej rodziny, koszty zakupu odzieży, obuwia, środków higieny, wypoczynku. Ponadto żona pozwanego nie pracuje. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu pozwany nie jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania jego ojca. Możliwości zarobkowe pozwanego nie pozwalają mu na realizację obowiązku alimentacyjnego wobec ojca.

Pozwana natomiast zamieszkuje wraz z mężem, córką, jej mężem i dzieckiem w K.. Koszty utrzymania domu wynoszą 600 zł miesięcznie, energia ok. 150-160 zł miesięcznie, śmieci ok. 30 zł, gaz 353 zł za dwa miesiące, woda 150 zł, telefon 64,53 zł, podatek od nieruchomości wynosi 198 zł rocznie, drzewo na zimę 1.600 zł. Koszty są dzielone na dwie rodziny. Pozwana obecnie pracuje jako opiekunka do dziecka, zajmuje się wnuczką i z tego tytułu zarabia ok. 1.110 zł netto miesięcznie. Mąż pozwanej pracuje jako blacharz samochodowy, zarabia ok. 1.110 zł netto miesięcznie. W 2012 r. pozwana osiągnęła przychód w wysokości 1.500 zł. Pozwana wraz z mężem w 2011 r. osiągnęli przychód w wysokości 33.516 zł. W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu również pozwana nie jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania powoda, ponieważ nie pozwalają na to możliwości zarobkowe pozwanej.

Sąd wziął również pod uwagę relacje panujące między powodem a pozostałymi członkami rodziny. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód nie utrzymuje kontaktów z synem, sporadycznie kontaktuje się z córką, ma częstszy kontakt jedynie z zięciem. Pozwana wraz z mężem utrzymywali relacje z powodem do momentu, kiedy pozostawał on w związku małżeńskim z byłą żoną. Potem kontakty się pogorszyły z winy obecnej żony powoda. Powód w 2008 r. ożenił się z A. Ł. (2), którą poznał ok. 19 lat temu. Wtedy mieszkał z matką pozwanych, ale utrzymywał kontakty z obecną żoną. W czasie trwania pierwszego małżeństwa powód nadużywał alkoholu, wszczynał awantury. Ponadto z przesłuchania pozwanej wynika, że pozwana wraz z mężem proponowali powodowi, aby zamieszkał wraz z nimi, przygotowali pokój dla dziecka powoda, zabrali powoda do siebie, ale żona powoda nie wyraziła na to zgody i powód wrócił do domu. W tej sytuacji, w ocenie Sądu, zasady współżycia społecznego przemawiają za nieprzyznaniem powodowi alimentów od dzieci.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że pozwani nie powinni realizować obowiązku alimentacyjnego na rzecz powoda i oddalił powództwo, o czym P.jak w punkcie I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 73,80 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego udzielonego powodowi z urzędu.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd koszty postępowania zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.